

عنوان مقاله:

شوادون، الگویی از معماری پایدار در خانه های سنتی دزفول

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مریم صنعتگر کاخکی - کارشناس ارشد معماری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند، دانشکده سما،

محمد کاظم رضایی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه بین المللی امام خمینی

خلاصه مقاله:

رابطه انسان با جهان طبیعی، به دلیل رخ دادن طیف وسیعی از بحران های محیطی، در رده خاص و گاه آزار دهنده در آمده است. امروزه معماری پایدار سعی می نماید آسایش را برای کاربران از نظر اقتصادی، اجتماعی و محیط زیست فراهم آورد. یکی از کلیدواژه های اساسی در طراحی معماری در دنیای امروز توجه به محیط و مولفه های اقلیمی می باشد و در این میان معماری سنتی بناهای مسکونی ایران می تواند به عنوان یک الگوی مناسب طراحی اقلیمی، مورد توجه نسل جدید معماران قرار گیرد. بعنوان مثال، نگاهی به خانه های سنتی شهرستان دزفول در استان خوزستان نشان می دهد که گذشته از نیاز اندک این معماری به استفاده از سوخت های فسیلی، به بهترین نحو از انرژی های تجدید پذیر همچون انرژی خورشید، باد، زمین و... در داخل ساختمان استفاده گردیده است. این مقاله به معرفی و نقش شوادون به عنوان یکی از عناصر شاخص ساختمانی در معماری مسکونی سنتی این منطقه می پردازد که از ویژگی های آن کاهش دمای زیستی در فصول گرم سال و البته با بهره گیری از ویژگی های منطقه می باشد

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، اقلیم، خانه های سنتی دزفول، شوادون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273462>

